

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Kfv.I.35.356/2020/7.

**A tanács tagjai:** . Hajnal Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,  
dr. Heinemann Csilla bíró

**A felperes:** felperes neve

**A felperes képviselője:** dr. Furulyás Ibolya Ügyvédi Iroda  
ügyintéző ügyvéd: dr. Furulyás Ibolya

**Az alperes:** Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság  
(alperes címe.)

**Az alperes képviselője:** dr. Feketéné dr. Németh Georgina Borbála  
kamarai jogtanácsos

**A per tárgya:** adó ügyben hozott közigazgatási határozat

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes a Fővárosi  
Törvényszék előtt 9.K.702.742/2020/5. új számon

**A felülvizsgálni kért jogerős határozat:** a Fővárosi Közigazgatási  
és Munkaügyi Bíróság 12.K.31.955/2019/12. számú ítélete

**Rendelkező rész**

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság  
12.K.31.955/2019/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az  
alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön  
felhívásra - 2.073.000 (kétmillió-hetvenháromezer) forint  
felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## Indokolás

### A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú adóhatóság megismételt eljárásban szja és százalékos EHO adónemekben a 2011. évre bevallások utólagos ellenőrzését folytatta le felperesnél. Megállapították, hogy eltérés van a felperesi jövedelemigazolás és így a bevallási adatok, valamint a munkaviszonyból származó bérjövedelem és a levont adóelőleg tekintetében. Az ellenőrzés a kontroll adatokat tekintette irányadónak.
- [2] A kifizetők között szerepelt a F. Kft. (a továbbiakban: F.Kft.), amelynek felperes 1993. december 1. és 2011. november 16. között tagja és képviselője volt, cég bankszámlája felett kizárólag felperesnek volt rendelkezési joga. Üzletrészét 2011. november 16-án értékesítette. Az új tulajdonos **N.L.-né** arról nyilatkozott, hogy nem kapott felperestől iratokat. Az adóhatóság az F.Kft.-nél bevallások utólagos vizsgálatára irányuló, felszámolás miatti tevékenységet lezáró ellenőrzést folytatott, amelynek során megállapították, hogy a felszámoló sem kapott iratokat.
- [3] Az F.Kft. bankszámlájáról a felperes a 2011. évben összesen 52.012.543 forintot vett fel, melynek a Kft. érdekében való felhasználása nem lett igazolva. A Kft. tulajdonában álló Volvo típusú személygépkocsi 2011. november hónapban került át a felperes nevére, a szerződés szerint 3.800.000 forint ellenében, de ahhoz nem kapcsolódott pénzmozgás. A revízió során a felperes tagi kölcsönnel kapcsolatos elszámolásra hivatkozott, de ezt iratok hiányában az adóhatóság nem fogadta el. A bankszámláról felvett összeget az ellenőrzés a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. tv. (a továbbiakban: Szja tv.) 28.§ szerinti egyéb jövedelemnek, a gépkocsihoz kapcsolódó tételt, mint elengedett tartozást, szintén egyéb jövedelemnek minősítette.
- [4] A revízió adatai alapján az elsőfokú adóhatóság az F.Kft.-től származó egyéb jövedelem figyelembevételével, az ellenőrzött adónemekben összesen 20.731.532 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, 75%-os mértékű adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. Alperes a 2233736632 számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést.
- [5] Az elsőfokú bíróság a 29.K.319/2017/19. számú ítéletével a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 121.§ (1) bekezdés b) pontja miatt bekövetkezett, a kiadmányozás hibájában megjelenő semmisségre hivatkozva az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A Kúria a Kfv.V.35.379/2018/6. számú végzésével ezen ítéletet

hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

### **Az elsőfokú ítélet**

- [6] Az elsőfokú bíróság megismételt eljárásban új összetételben járt el. A megismételt eljárás elsőként megtartott tárgyalásán a bíró a tanácsváltozásra tekintettel ismertette az iratokat, a harmadik, ítélethozatali tárgyaláson tájékoztatta a feleket a bizonyítási teher kiosztásáról, amelyre nézve a felperes akként nyilatkozott, megértette a tájékoztatást, majd a berekesztés előtt akként, hogy a perrel összefüggésben egyebet nem kíván előadni.
- [7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [8] Indokolásában megállapította, hogy a felperes a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontjára alapított semmisségi kifogásának alapja az, hogy a határozatból nem derül ki a kiadmányozó hatáskörrel feljogosítottsága. Az 1/2019. KMPJE jogegységi határozat alapján a Ket. 121.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti semmisségi okot a hatáskör hiánya jelenti. A perben sem a hatáskör hiányára vonatkozó ok, sem a helyettesítés hibája nem merült fel. A „h.” megjegyzés az aláíró neve mellett szerepel, és egyúttal az alperesi határozaton megtalálható egy dr. **H.K.** igazgatóhelyettes feliratú pecsét is. Az alperesi határozat kiadmányozása, a szabályszerű helyettesítése okán, megfelel a Ket. 72.§ (1) bekezdés f) pontjában foglaltaknak, nem merült fel eljárási jogszabálysértés.
- [9] Az elsőfokú bíróság értékelése szerint az adóhatóság az ügyintézési határidőt is megtartotta. Nem sérült sem az egyenlő elbírálás-, sem a fegyveregyenlőség-, sem a szabad bizonyítás elve. Felperes nem jelölte meg, milyen eljárási szabály sérült volna azzal, hogy az alap- és a megismételt eljárásban ugyanazon adóellenőr járt el.
- [10] Az egyéb bevételek kapcsán a felperes nem adott elő bizonyítási indítványt, az alperesi tényállításoknak csupán a vitatása nem elégséges az alperesi határozat megalapozatlanságának alátámasztására. Ugyanez állapítható meg az iratokba való betekintésről, nyilatkozattételekről.
- [11] Az F.Kft. bankszámlájáról történő készpénzfelvétel igazolást nyert. Az adózók nem háríthatja el bizonyítási kötelezettségét a gazdasági társaságtól felvett pénzeszközök elszámolásakor azzal, hogy magánszemélyként nem terheli őket bizonylatmegőrzési kötelezettség. A felperesre eső bizonyítási teher szabályából következően, az ellenkező bizonyításáig a magánszemély adóköteles bevételei közé tartozik az a pénzösszeg, amelyet egy

gazdasági társaság számlájáról kétséget kizáróan felvett. Az, hogy mi tekinthető a szabad bizonyítás körében arra alkalmas bizonyítéknak, minden ügyben egyedi értékelés és vizsgálat tárgyát kell, hogy képezze. Kiemelte, hogy a peres eljárás során a felperest terhelte a szabad bizonyítási eljárásban annak hitelt érdemlő bizonyítása, hogy a pénzt a gazdasági társaság érdekében használta fel, azaz nem sajátként rendelkezett vele, illetve adóügyben a felperesnek kell igazolnia, hogy a gazdasági társaság számlájáról felvett pénzzel elszámolt, és azt a gazdasági társaság tevékenysége érdekében használta fel. Ilyen bizonyítéokra azonban a felperes egyetlen alkalommal sem utalt. A felperes iratellenesen sérelmezte, hogy az adóhatóság az F.Kft. teljes, adózással kapcsolatos iratanyagának bemutatására hívta volna fel.

[12] volt a kereseti kérelem a személygépkocsi esetében is. Kitért arra, hogy az F.Kft. a gépjármű értékesítésből eredően felperessel szemben fennálló 3.800.000 forint követeléséről lemondott, amely az Szja.tv. 4. § (1) bekezdése alapul vételével jövedelemnek minősül.

[13] a kereseti kérelem az elévülés kérdésében is. A megelőző eljárás során keletkezett iratanyagokra alapítottnak megállapítható, hogy felperes vonatkozásában, a 2011. évre vonatkozó adómegállapításhoz való jog elévülése az új eljárás elrendelésére is tekintettel, nem állt be, az 2018. december 31-én következett volna be jogerős adóhatósági megállapítás hiányában. Másodsorban a bíróság ugyancsak egyetértett azon alperesi határozati megállapítással, hogy jogerős közigazgatási határozat hiányában, fogalmilag kizárt a végrehajtási jog megnyíltáról beszélni.

[14] hivatkozott a felperes az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 1.§ (1), (3) valamint az Art. 2. § (1) bekezdéseinek sérelmére. Kereseti állítását semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá.

### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

[15] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereseti kérelemnek megfelelő ítélet meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalra utasítását kérte.

[16] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban mellőzte a Kúria iránymutatását. A továbbiakban a bizonyítás körébe tartozó előadásokat tett, amelyek közül elsőként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során úgy osztotta ki a bizonyítási terhet, hogy előre eldöntötte a per kimenetelét. Hivatkozott arra, hogy az adóhatóság nem teljesítette tényállás tisztázási kötelezettségét, mellyel

összefüggésben a peres eljárásban a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 164.§ és 336/A. § (2) bekezdésének sérelme következett be. A bizonyítási teher megfordult, az elsőfokú bíróságnak ennek megfelelően kellett volna eljárnia. Az adóhatóság nem tárta fel a felperes javára szolgáló tényeket, holott nem válogathat a rendelkezésére álló értesülések között. Az elsőfokú bíróság a tényállás körében az indokolásban foglaltakból kitűnően akként járt el, hogy teljes egészében az adóhatóság által feltárttal és a felperes által vitatott tényállással egyező megállapításokat rögzített.

[17] Felülvizsgálati kérelmében az alperesi határozat kiadmányozásában megjelenő semmisségre vonatkozó részletes álláspontját kifejtve előadta, hogy az elsőfokú határozat - külön tekintettel a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontjára - ex tunc hatállyal semmisnek minősül.

[18] A felperes jogi képviselője 6. sorszámú beadványában saját betegségére hivatkozva a tárgyalás elhalasztását kérte.

[19] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta, mert a felperesi hivatkozások nem megalapozottak. Az elsőfokú bíróság helytállóan helyezkedett arra ítéletében, hogy a felperes nem háríthatja el bizonyítási kötelezettségét a gazdasági társaságtól felvett pénzeszközök elszámolásakor azzal, hogy magánszemélyként nem terheli bizonylat megőrzési kötelezettség. A peres eljárás során a felperest terhelte annak hiteles bizonyítása, hogy megtörtént az elszámolás a magánszemély és a gazdasági társaság között, illetve a pénzt a gazdasági társaság érdekében használta fel.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[20] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[21] A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok szerint, a rendelkezésre álló iratok alapján vizsgálhatja felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490. KGD 2002. 262.).

[22] A Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint, ha törvény másként nem rendelkezik, a felülvizsgálati eljárás során a Kúria az általános szabályok megfelelő alkalmazásával jár el. Ilyen, maga a Pp. által meghatározott eltérést tartalmaz a 274.§ (3) bekezdése, melynek következtében a felek távolmaradása - amelyre őket az idézésben figyelmeztetni kell - nem akadályozza a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását. A figyelmeztetést tartalmazta a

Kfv.4. sorszámú idéző végzés, így a Kúria a felperes egyoldalú-, jogi képviselőjének betegségére alapított tárgyalás halasztás iránti kérelmének nem adott helyt, a felperes indítványára elrendelt tárgyalási határnapot megtartotta és azon határozatot hozott. A Kúria felhívja felperes figyelmét, hogy egyoldalú tárgyalás halasztás iránti kérelemnek helyt adó határozat meghozatala a Pp. 151.§ általános szabályai szerint sem kötelező a bíróság számára.

[23] A felperes kiadmányozás hibájára alapított semmisségi kifogását az elsőfokú bíróság a 29.K.319/2017/19. szám alatt alaposnak értékelte, de ezt a jogerős ítéletet a Kúria a Kfv.V.35.379/2018/6. számú végzésével hatályon kívül helyezte. Indokolásában azt az iránymutatást adta az elsőfokú bíróságnak, vizsgálja, hogy a határozat aláírásaival kapcsolatosan - mivel azok az 1/2019. számú KMPJE jogegységi határozat szerint semmisséget nem eredményező eljárási kérdések - felperes a kereset előterjesztésére nyitva álló határidőn belül kifogást terjesztette-e elő, tehát az elbírálható-e avagy sem, elbírálhatósága esetén eljárási szabályszegést a hatóság megvalósított-e, amennyiben igen, az az ügy érdemi elbírálására kihatott-e avagy sem. Eljárási szabálysértés hiányában, továbbá annak megállapítása esetén, ha az eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem hatott ki, az elsőfokú bíróságnak a keresetet érdemben el kell bírálnia.

[24] Az elsőfokú bíróság elemezte, bekövetkezett-e a kiadmányozás hibája miatt hatáskör hiányát eredményező eljárási hiba, majd azt is, hogy egyáltalán volt-e eljárási hiba. Mivel értékelése szerint ilyen hiba nem történt, azt már nem kellett vizsgálnia, hogy az esetlegesen miként hatott volna az ügy érdemére. Az elsőfokú bíróság értelemszerűen követte a Kúria Kfv.V.35.379/2018/6. számú végzésében kapott iránymutatást, az eljárási hibák vizsgálatát követően helytállóan térhetett át a kereset érdemi előadásainak elbírálására.

[25] A felülvizsgálati kérelem semmisségi hivatkozásai kapcsán a Kúriának arra kellett tekintettel lenni, hogy a jogegységi határozat a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 24.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróságok, így a Kúria számára is kötelező. A jogegységi határozat 2) pontja szerint a közigazgatási döntés kiadmányozójának aláírásával kapcsolatos hiba vagy hiányosság önmagában semmisséget nem eredményez, hanem eljárási jogszabálysértésnek minősül. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően vizsgálta az alperesi határozat kiadmányozásának körülményeit. Helytállóan állapította meg a helyettesítés tényének azonosíthatóságát és jogszerűségét. A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kiadmányozás nem generált az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére vezető hibát. A felperes vonatkozó felülvizsgálati kérelme alaptalan volt.

[26] Felperes felülvizsgálati kérelmének további előadásait a peres eljárás bizonyítási szabályainak sérelmére alapította. A Pp. 324.§ (1) bekezdés folytán a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során, a vonatkozó speciális szabályok mellett érvényesülnek a Pp. bizonyításra vonatkozó általános előírásai is.

[27] A Pp. általános eljárási szabályai magukban foglalják a bizonyítási kötelezettség, a bizonyítási teher szabályait, és a bíróságnak a Pp. 164.§ (1) és 141.§ (6) bekezdéséhez kapcsolódó általános kitanítási kötelezettségén túl, a 3.§ (3) bekezdése szerinti speciális, célzottan a bizonyításra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségét. A bíróság tájékoztatási kötelezettségének célja annak biztosítása, hogy a fél bizonyítási indítványait - a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően - előterjeszthesse. A bizonyítási teher kiosztásakor a bíróságnak arra kell tekintettel lenni, hogy egy adott tényt kinek kell bizonyítani. Ebben a kérdésben a bíróság csak az eset összes-, a per adott szakaszában ismert körülményének, az alkalmazandó jognak a vizsgálata alapján tud állást foglalni. A bizonyítási teher kiosztása tehát nem prejudicatio, hanem a peres fél tájékoztatása arról, hogy mit kell bizonyítani, ahhoz, hogy az általa előadott tényt valóban fogadja el a bíróság. A közigazgatási per speciális eljárási szerkezetéből adódón a bíróság előtt a kereseti indokok és a közigazgatási iratok ismeretében már az első tárgyaláson ismertté válik, mik azok a kérdések, amelyekben a felperesen nyugszik a bizonyítási teher, de az eljárás menetének függvényében a perben folyó bizonyítási eljárás eredményeként a későbbiekben is előállhat a bíróságnak ezen kötelezettsége.

[28] A jelen esetben az elsőfokú bíróság a per első tárgyalásán 2017. november 22-én, a 29.K.32.319/2017/8. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltak szerint azt a tájékoztatást adta, hogy „... a Pp. 324.§ (1) bekezdés alapján irányadó 164.§ (1) bekezdés alapján a perben felperes terhére esik annak bizonyítása és igazolása, hogy az alperes határozata a keresetben hivatkozott jogszabályi rendelkezésekbe ütközően jogszabálysértő, az eljárásjogi jogszabálysértések vonatkozásában pedig annak igazolása, hogy az lényeges volt és az ügy érdemére is kihatott.” A tárgyaláson felperes nem volt jelen, a jegyzőkönyvet részére jogi képviselője útján, elektronikusan kézbesítették. Az, hogy erre csak 2018. január 18. napján került sor, nem befolyásolta a tájékoztatás megismerését, különös tekintettel arra, hogy a jogerős ítélet meghozatalára csak 2020. február 14-én került sor.

[29] Az új összetételű bíróság 2020. február 14-i tárgyalási napon alapos, részletes, tételeken a konkrét perre egyediesített tájékoztatás adott mind a felperes, mind az alperes számára a bizonyítási teherről. Felperes ezt követően úgy nyilatkozott, hogy

„Megértettem a bíróság tájékoztatását és figyelmeztetését, mind az eljárási jogok rendeltetésszerű és törvényes gyakorlásával összefüggésben, mind a felperes irányában meghatározott bizonyítási teher kiosztásával kapcsolatban.” A tárgyalás berekesztésére vonatkozó tájékoztatás után a felperes azt adta elő, hogy „A perben előterjesztett kereseti kérelmünket, a per tárgyalásán tett nyilatkozatainkkal egyidejűleg változatlanul fenntartjuk. Kérjük, hogy a bíróság a felperes keresetének adjon helyt, és egyúttal kötelezze az alperest a perrel összefüggésben felmerült perköltsége megfizetésére. Egyebet a perrel összefüggésben előadni nem kívánunk.”. A felperesnek tehát sem tájékoztatás, - sem a tárgyalás berekesztésére való figyelmeztetés után nem volt bizonyítási indítványa.

[30] A felperesre vonatkozó bizonyítási teher kiosztása, és annak kapcsán a felperes tájékoztatása, során az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Pp. bizonyítási szabályait.

[31] Speciálisan a közigazgatási perekre irányadó bizonyítási szabályt tartalmaz a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Pp. 336/A.§ (2) bekezdés. Eszerint, ha a közigazgatási eljárás hivatalból indult, vagy a közigazgatási szerv a tényállás-megállapítási kötelezettségének nem tett eleget, a közigazgatási szerv köteles a határozata (a szakhatóság az állásfoglalása) alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja. A Pp. ezen rendelkezése a peres eljárásban felmerülő bizonyítási kötelezettség megosztásával kapcsolatos szabályozást tartalmaz, meghatározott feltételek fennállása esetére (KGD 2012. 140.). A szabály alkalmazhatóságát a Kúria már több eseti döntésében vizsgálta (pl. Kfv.I.35.312/2016/6., Kfv.I.35.718/2019/6.). A Kúria változatlanul egyetért azzal a levonható következtetéssel, miszerint a bizonyítási teher megfordulásához nem elegendő a tényállás valóságának vitatása, az is szükséges, hogy a felperes a megállapított tényállás helyességét cáfoló bizonyítékot szolgáltatson és ezáltal megalapozottan kétségbe vonja a tényállás valóságát. Az elsőfokú bíróság előtt erre nem került sor, így nem sérülhetett a Pp. 336/A.§ (2) bekezdése.

[32] A felülvizsgálati kérelem azon hivatkozásai, miszerint az adóhatóság nem tárta fel a felperes javára szolgáló tényeket, illetőleg, hogy az elsőfokú bíróság teljes egészében az adóhatóság által feltárttal és a felperes által vitatott tényállással egyező megállapításokat rögzített, szintén megalapozatlanok voltak. A gazdasági társaságoktól felvett készpénz összegek egyéb bevételként való minősítésének kérdését a Kúria már számos ítéletében érintette - legutóbb pl. a Kfv.I.35.278/2020/9. számú ítéletében - az azokban foglaltaktól ebben a kérdésben sem kíván eltérni.

[33] A Kúria így irányadónak azt tekinti, hogy a gazdasági társaságok bankszámlájáról felvett összegekkel való elszámoláshoz kapcsolódó bizonyítási teher úgy oszlik meg a felek között, hogy a pénzfelvétel bizonyítása az alperest terheli, annak bizonyítása pedig, hogy a pénzt a gazdasági társaság érdekében használták fel a felperes terhén marad. Alperes a közigazgatási eljárás során kétséget kizáróan, bankszámlakivonatokkal igazolta a felperes általi készpénzfelvétel tényét és összegét. Az F.Kft. érdekében való felhasználást, legkésőbb a bírósági felülvizsgálat során igazolnia kellett volna felperesnek, amire azonban nem került sor. Ugyancsak elmaradt annak felperes általi bizonyítása, hogy a gépjármű ellenértékét ténylegesen megfizette volna az F.Kft-nek. Ennek következtében mind a kérdéses készpénzfelvétel, mind a meg nem fizetett ellenérték az Szja tv. 28.§ szerinti egyéb jövedelme felperesnek.

[34] A felperesi bizonyítás hiányában az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet [61] pontjában helytállóan indult ki abból, hogy a felperes kizárólag azt hangsúlyozta, az alperes megállapításai és abból levont jogkövetkeztetései valótlanok. Az alperes által beszerzett bizonyítékok és tényállási elemek értékelését a kereseti kérelem korlátai között, ennek alapján végezte el az elsőfokú bíróság mind a készpénzfelvétel, mind a gépkocsi vásárlás kapcsán. Alaptalan a felülvizsgálati kérelem azon előadása, hogy az elsőfokú bíróság teljes egészében az adóhatóság által feltárttal és a felperes által vitatott tényállással egyező megállapításokat rögzített volna: a jogi indokolásban az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott általános keretek között elvégezte a bizonyítékok értékelését, amelyek érdemben az alperes által levontakkal egyező eredményre vezettek, a feltárható és azonosítható értékelési folyamat következtében azonban ez nem azonos az alperesi álláspont mechanikus megismétlésével.

[35] A felülvizsgálati kérelemmel érintett valamennyi kérdésben az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) és 221.§ (1) bekezdései szerint járt el, a jogerős ítélet egyetlen felperes által előadott okból sem tekinthető jogszabálysértőnek. Ezért a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

### **A döntés elvi tartalma**

[36] *A fél távolmaradása akkor sem akadály a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálásának, ha egyoldalú kérelemben, betegségre hivatkozva kéri a tárgyalás elhalasztását.*

### **Záró rész**

[37] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

[38] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest.

[39] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria felperes indítványára tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2020. október 8.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.  
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**